

Sygn. akt OS 14/2018

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Artur Warych

Sędziowie r.pr. Tomasz Marzec - sprawozdawca

r.pr. Piotr Fałdyga

Protokolant aplikant radcowski – Dorota Świderek

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania wniesionego w dniu (...) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1870 ze zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący:
Artur Warych

Członkowie:
Tomasz Marzec

Piotr Fałdyga

Uzasadnienie

W dniu (...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pana (...) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia. Skarżący Pan (...) zaskarża przywołane powyżej postanowienie w całości, w szczególności zarzucając Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego naruszenie prawa materialnego w postaci art. 6, art. 7 ust. 2, art. 8, art. 11 ust. 2 art. 28 ust. 3 i art. 42 ust. 1 pkt 1 Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 21 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez ich błędną interpretację i niezastosowanie w odniesieniu do poszczególnych czynów opisanych w skardze.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

w dniu (...)r. Pan (...), złożył skargę na radcę prawnego (...) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

Skarżący zarzucił radcy prawnemu (...) naruszenie zasad etyki zawodowej w zakresie nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego. W przedmiotowej skardze zarzucił radcy prawnemu „działanie przeciwko (...) będącego członkiem zarządu w spółkach: (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą w Lublinie, polegającego na poświadczeniu nieprawdy, tj. oświadczenia w protokołach Nadzwyczajnych Zgromadzeń Wspólników o zdolności tych zgromadzeń do podejmowania uchwał. (...) uleganie wpływom mającym na względzie osobiste interesy radcy prawnego na podejmowaniu działań w imieniu i na rzecz (...) i (...) bez uwzględnienia interesów spółek oraz (...), jako członka zarządów na podstawie przyjętej korzyści majątkowej jaką była wyższa pensja oraz uzyskanie umowy o pracę. (...) nielojalne działanie wobec (...), jako członka zarządów spółek oraz niekierowanie się w podejmowanych działaniach jego interesem, jako interesem spółek. (...) w bliżej nieustalonym czasie aż do (...) roku w Biurze Zarządu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w Lublinie przy ul. (...), dla której świadczyła usługi prawne przechowywanie „kart in blanco podpisanych przez radcę prawnego”. (...) podjęcie działania tylko i wyłącznie na rzecz (...) i (...), jako członków zarządu spółek (...) i (...) bez uwzględnienia osoby (...) pozostającego w składzie zarządów spółek, a na rzecz którego (jednego z Członków Zarządów) radca prawny (...) wykonywała uprzednio czynności zawodowe w większości spraw spółek. (...) pozostawianie przez mec. (...) członkom Zarządu – (...) i (...) podpisanych in blanco kart, które mogły być w każdym czasie wykorzystane bez wiedzy radcy prawnego.”

Po analizie materiału dowodowego Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie pismem z dnia (...) r. zwrócił się do radcy prawnego (...) z prośbą o ustosunkowanie się do treści skargi.

Pismem z dnia (...) r. (do OIRP w Lublinie wpłynęło (...)r.) radca prawny (...) ustosunkowała się do skargi Pana (...). Radca prawny (...) podniosła, iż zarzuty Pana (...) są bezzasadne, mają charakter odwetowy, są elementem strategii Pana (...) w walce jaką podjął przeciwko spółkom z grupy (...) i osobom dla tych spółek pracującymi. Ponadto radca prawny (...) wywodzi, że Pan (...) myli pojęcia i domaga się ukarania jej za czyny, które nie miały miejsca oraz przypisuje jej zachowania, które nie mieszczą się w dyspozycji przepisów Kodeksu Etyki.

W dniu (...) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia.

W dniu (...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pana (...) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

W treści odwołania skarżący Pan (...) twierdzi, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego naruszył przepisy prawa materialnego w szczególności art. 6, art. 7 ust. 2, art. 8, art. 11 ust. 2, art. 28 ust. 3 i art. 42 ust. 1 pkt 1 Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 21 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez ich błędną interpretację i niezastosowanie w odniesieniu do poszczególnych czynów opisanych w skardze.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, że nie można przyjąć, iż radca prawny (...) dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego, naruszając przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego czy też ustawy o radcach prawnych.

Radca prawny (...) prowadzi obsługę prawną spółek z grupy (...), w tym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...) oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...). Pan (...) pełnił funkcję Wiceprezesa Zarządu (...) (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...) (Numer KRS: (...)) oraz funkcję Wiceprezesa Zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...) (Numer KRS: (...)). W dniu (...) r. (...) został przez Zgromadzenie Wspólników odpowiednio spółki (...) i (...) odwołany z Zarządu oraz z funkcji Wiceprezesa Zarządu (Uchwała Nr 3 Zgromadzenia Wspólników w sprawie zmian w składzie Zarządu – Akt Notarialny REPETYTORIUM A Nr (...) oraz Uchwała Nr 4 Zgromadzenia Wspólników w sprawie zmian w składzie Zarządu – Akt Notarialny REPETYTORIUM A Nr (...)). Protokoły Zgromadzenia Wspólników zarówno spółki (...) jak i (...) zostały sporządzone przez notariusza, a nie przez radcę prawnego (...), a z ich treści wynika, że w obu przypadkach to Przewodniczący Zgromadzenia Wspólników – Pan (...) oświadczył, że nieobecność wspólników (...) oraz (...) jest nieusprawiedliwiona i stwierdził, że Zgromadzenie jest zdolne do podejmowania uchwał. Pan (...) złożył powództwa o stwierdzenie nieistnienia, o stwierdzenie nieważności i ewentualnie o uchylenie wskazanych uchwał dotyczących zmiany w składzie Zarządu odpowiednio spółki (...) i (...), a wraz z pozwami wniósł o udzielenie zabezpieczenia dochodzonego roszczenia poprzez wstrzymanie skuteczności w/w uchwał do czasu rozstrzygnięcia przedmiotowych spraw. Sąd Apelacyjny w dniu (...)r. w sprawach I AGz (...) (sygn. akt IX GC (...)) oraz I AGz (...) (sygn. akt IX GC (...)) oddalił wniosek (...). Tym samym w/w uchwały dotyczące zmian w składzie Zarządów odpowiednio spółki (...) i (...) należy uznać za ważne. Ponadto należy zauważyć, że radca prawny (...) świadczy pomoc prawną spółkom grupy (...) ((...) i (...)), a nie poszczególnym wspólnikom czy osobom wchodzącym w skład organów spółek.

W tym miejscu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, że radca prawny powinna kierować się interesami poszczególnych spółek i nie może utożsamiać interesu swojego klienta, którym w przedmiotowej sprawie są w/w spółki z interesem jego organów lub jednego z ich albo członków tych organów. Radca prawny zobowiązany jest bowiem ustalić interes prawny klienta i kierować się dobrem klienta w celu ochrony jego praw. Oczywiście ustalenie interesu klienta będącego jednostką organizacyjną musi odbywać się poprzez komunikację przede wszystkim z jej organami zarządzającymi i to one będą miały w tym zakresie decydujący głos. Należy jednak zauważyć, że od dnia (...) r. Pan (...) nie sprawuje funkcji Wiceprezesa Zarządu jak również nie jest członkiem Zarządu w/w spółkach. Spółki z grupy (...), tj. ani (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...), ani (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...), nie podniosły natomiast żadnych zarzutów co do sposobu reprezentowania ich interesów przez radcę prawnego (...).

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie nie ma również znaczenia dla sprawy na jakiej podstawie prawnej radca

prawny (...) świadczy pomoc prawną w/w spółkom (czy na podstawie umowy o pracę czy umowy cywilnoprawnej) oraz w jakiej wysokości otrzymuje wynagrodzenie. Forma w jakiej radca prawny świadczy pomoc prawną nie może być bowiem utożsamiana z przyjęciem korzyści materialnej. Nie stanowi także przewinienia dyscyplinarnego posiadanie przez radcę prawnego kart in blanko z jego własnym podpisem.

Należy także podkreślić, że kwestie dotyczące podstaw prawnych działań podejmowanych przez członków Zarządu w/w spółek, to kwestie prawne, dotyczące stosowania przepisów prawa i ich interpretacji i nie można z tego wywodzić podstaw odpowiedzialności dyscyplinarnej dla radcy prawnego (...). Radca prawny ma również prawo prezentować – w imieniu reprezentowanej przez siebie strony i w jej interesie – określone stanowisko prawne. Ocena zaś prawidłowości działań podejmowanych przez Zarząd w/w spółek wykracza poza kompetencje organów dyscyplinarnych.

Reasumując Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż brak jest więc jakichkolwiek podstaw do przyjęcia odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego (...) wobec niepopelnienia przez nią czynu wypełniającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego.

Stosownie więc do powyższego, mając na uwadze ustalony stan faktyczny i prawny w niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznając postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia za prawidłowe orzekł jak na wstępie.

POUCZENIE:

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1904 z późn. zm.) w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 z późn. zm.) **postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.**

Przewodniczący:
Artur Warych

Członkowie:
Tomasz Marzec

Piotr Fałdyga